

# FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

<b>Prețul abonamentului:</b>		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	<b>Prețul inserțiunilor:</b>	
Pe un an . . . . .	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an . . . . .	50 „			
Pe un pătrar de an . . . . .	25 „			
Un număr . . . . .	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an . . . . .		150 Lei.		

Nr. 334 Pres. ex 1925.

## IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

*Tubitului cler și popor credincios,*

*Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru*

*BCU Cluj / Iisus Christos! Library Cluj*

„Iară când a venit plinirea vremii a trimis Dumnezeu pe Fiul Său Cel născut din muere, carele s'a născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să luăm moștenirea fiească”.

(Pavel, Galateni c. 4, v. 4-5.)

Sfântul Apostol Pavel, iubiții mei, în cartea Sa către Galateni zice, că venind plinirea vremii a trimis Dumnezeu pe Fiul Său, ca să răscumpere pe cei de sub lege, și ca să luăm moștenirea fiească. Bunul Dumnezeu, în planurile Sale cele necuprinse de mintea omenească și după nemărginita-I bunătate, n'a părăsit neamul omenesc în urma păcatului neascultărei, de care s'au făcut vinovați strămoșii nostri Adam și Eva în Raiu, ci a statorit un timp hotărât pentru trimiterea unui Mântuitor, pe care Mântuitor l-a făgăduit strămoșilor, atunci îndată, după păcat, când i-a isgonit din Raiu. Dumnezeu deși a pedepsit păcatul făptuit, totuși nu și-a retras bunătatea Sa, harul Său, dela oameni. Timpul venirii Mântuitorului făgăduit de Dumnezeu însuși după căderea protopărinților, a fost prevestit mai apoi prin gura prorocilor. Apropiindu-se timpul venirii Mântuitorului, lumea era ajunsă la o mare decadentă religioasă și morală, și așa toată lumea, atât neamul iudovesc cât și păgânătatea, era cuprinsă de neliniște, nerăbdare, și aștepta din zi în zi arătarea Mântuitorului prevestit și așteptat, ca să pună capăt mizeriei religioase și morale, care să însănătoșeze vieța socială, și să aducă liniștea sufletească în oameni. Aceasta o demonstră și sosirea Magilor, cari văzând, fiecare în patria sa, steaua neobicinuită, au avut convingerea, că aceasta e semnul, că s'a născut Mântuitorul așteptat și dorit, și astfel au pornit la calea cea lungă spre a se închina Lui.

Timpul statorit de bunul Dumnezeu a sosit, vremea s'a împlinit și Mântuitorul lumii s'a născut în peștera Vitleemului, salutat de corul îngeresc cu cântarea „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire*”<sup>1)</sup>.

Acest moment fericit, plinirea vremii, sosirea Fiului lui Dumnezeu între oam

<sup>1)</sup> Luca c. 2, v. 14.



Nașterea Mântuitorului, o sărbăm noi astăzi, iubii mei. Cu Nașterea Mântuitorului s'a deschis poarta unei lumi noi, carea avea să se clădească, cum s'a și clădit, pe învățăturile mântuitoare, ce avea să le lătească, să le predice dumnezeescul Prunc.

Cuvine-se deci, ca transpunându-ne cu sufletul în Vitleem, unde a *răsărit lumea lumina cunoștinței*, să sărbăm după vrednicie și cu evlavie Sărbătoarea Nașterii Domnului.

Pentru a înlesni sărbarea Nașterii Domnului după vrednicie și cu evlavie, îmi îndreptez glasul meu către voi, iubii mei, ca fiind, cu cugetul și sufletul meu, ca Arhipăstor, în mijlocul vostru, să sărbăm cu toții la olaltă, ca într'o familie, sărbătoarea Nașterii Domnului.

Sfântul Apostol Pavel zice, că *Fiiul lui Dumnezeu s'a născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere și să luăm moștenirea fiească*, adecă, ca să devenim fiii lui Dumnezeu.

S'a născut sub lege, sub legea Testamentului Vechiu și s'a supus acestei legi, pentru că Însuși zice: „*N'am venit să stric legea, ci să o îndeplinesc*“<sup>2)</sup>, pentru că legea avea numai *umbra bunurilor viitoare*<sup>3)</sup>. Ea ținea numai la bunurile viitoare, la Christos, la *lumina cunoștinței*, prin care lumină a dispărut umbra legii vechi, îndeplinindu-se legea, și astfel oamenii au ajuns la cunoștința adevărată a voiei lui Dumnezeu, carea se desprinde din învățăturile Mântuitorului Iisus Christos. Iisus Christos prin venirea Sa în lume, prin învățăturile Sale a răscumpărat pe cei ce se aflau sub legea veche; și prin Iisus Christos toți, cari L-au primit și L-au urmat cu credință, au devenit, și deci am devenit și noi, moștenitori ai împărăției lui Dumnezeu, având să fim părtași fericirii cerești. Căci acum nu mai suntem robi, ci fii ai lui Dumnezeu, și ca fii suntem moștenitori, și, cum zice sfântul Apostol Pavel, „*Dumnezeu a trimis Duhul Fiului său. în inimile noastre*“<sup>4)</sup>. Prin credința în Iisus Christos, prin primirea și împlinirea învățăturile Lui, ne-am învrednicit a numi pe Dumnezeu „*Tată*“. Însuș Mântuitorul a învățat pe învățăceii Săi cum să se roage, învățându-i rugăciunea „*Tatăl nostru*“, deci, să se îndrepteze către Dumnezeu cu numirea „*Tată*“, ca fii ai Lui.

Această însușire a noastră o păstrăm atâta timp, cât nu ne depărtăm dela dreapta credință; atâta timp, cât nu cădem în păcate. Prin păcat ne punem în contra voinței lui Dumnezeu, și fiindcă omul are voință liberă, voința omului se opune voinței sfinte a lui Dumnezeu.

De aicea se vede greutatea păcatului. Sfântul Apostol Ioan zice: „*Cel ce face păcat, este dela diavolul, căci diavolul păcătuște dela început; spre aceea s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să sfărime lucrurile diavolului*“<sup>5)</sup>, adecă păcatul. Iară Mântuitorul Iisus Christos zice: „*Tot cel ce face păcat, e robul păcatului; robul însă nu rămâne în casă pentru totdeauna; fiul rămâne însă pentru totdeauna*“<sup>6)</sup>.

Din cele mai dinainte zise, ce urmează, iubii mei? Urmează, că cel ce păcătuște, cel ce se abate dela voia lui Dumnezeu, acela pierde dreptul de fiu, de moștean al lui Dumnezeu; pierde dreptul dela fericirea cerească, căci s'a făcut rob păcatului, care este dela diavolul.

Astfel fiind, iubii mei, datorința noastră de creștini adevărați este, ca să ne ferim de păcat. Și cum ne vom feri de păcat? Dacă vom împlini voia lui Dumnezeu. Și cum vom împlini voia lui Dumnezeu? Așa, că vom ținea strâns și cu sfințenie la legea noastră strămoșească, carea cuprinde învățăturile Mântuitorului și voia lui Dumnezeu, și cari învățături să păstrează în sfânta noastră biserică în curățenia lor, fără adausuri și schimbări omenești.

Este știut, că legea cuprinsă în Testamentul Vechiu a fost întunecată din partea fariseilor și cărturarilor cu fel și fel de explicări și adausuri. Tot așa și în ce privește

<sup>2)</sup> Mateiu c. 5, v. 17.

<sup>3)</sup> Evrei c. 10, v. 1.

<sup>4)</sup> Galateni c. 4, v. 6.

<sup>5)</sup> Ioan c. 3, v. 8, 9.

<sup>6)</sup> Ioan c. 8, v. 34, 35.

credința noastră, legea pe care am primit-o dela Mântuitorul și căreia îi urmăm, a fost atât în trecut, cât e și astăzi, și cu deosebire astăzi, de mulți atacată. Aceștia cu explicările lor, dorind să tulbure curățenia învățăturilor bisericii noastre, urmăresc un îndoit scop. De o parte, să facă propagandă pentru învățăturile lor greșite, înstrăinând de biserică pe cei slabi în credință, de altă parte, să producă desbinare în poporul nostru, în neamul nostru, slăbindu-l, introducând ură și luptă între frați. Învăătura bisericii noastre este curată, limpede și binestabilită și de aceea trebuie să ne întoarcem cu durere și milă, dară și cu dispreț dela aceia, cari încearcă să ne tulbure vieța noastră religioasă cu învățăturile lor greșite și cu explicările lor arbitrare și volnice a sfintei Scripturi.

Iordanul se varsă în Marea Moartă, care s'a format în locul cetăților Sodoma și Gomora, pustiite de Dumnezeu pentru fărădelegile lor. Trecând Iordanul în cursul său spre Marea moartă prin lacul „Ghenezaret“, numit în sfânta Scriptură și „Marea Galileei“, „Marea Tiberiadei“, care loc a fost și este bogat în pești, duce cu sine în cursul său și mulțime de pești, cari cum ajung în apropierea Mării Moarte, simțind mirosul greu și apa sărată a mării, se întorc repede înapoi și scapă cu vieță, iară cei cari din întâmplare au fost răpiți în mare, î-și află îndată moartea. Astfel și noi, iubiții mei, intrând în vieță prin sfântul Botez, facem cursul vieței noastre ca membri ai sfintei biserici purtați de harul lui Dumnezeu și învățăturile sfintei noastre biserici, cari sunt ale Mântuitorului. Ne pânđește însă și pe noi Marea Moartă, carea este păcatul și rătăcirile de credință ce le încearcă unii a le răspândi între noi. Se imităm deci peștii Iordanului, fugind de păcat și de cei cari încearcă și voiesc să vă abată dela dreapta credință, câștigându-vă pentru rătăcirile și planurile lor, pentru că să rămâneți în vieță, ca fiii ai Tatălui ceresc, având să moșteniți Împărăția Lui. Căci cei cari cad în mrejele păcatului, cari se lasă amăgiți și ademeniți de rătăciri, vor avea soarta peștilor ajunși în Marea Moartă.

Dumnezeu din nemărginita-I dragoste a trimis pe Fiul Său în lume, de aceea, iubiții mei, vă îndem cu tot dinadinsul, ca să iubiți Casa Domnului, să cercetați sfânta biserică, pentru ca în fiecare sărbătoare să puteți auzi cuvintele Mântuitorului. Nu mai puțin, să dați din prisosul vostru sprijin și ajutor material Bisericii, pentru susținerea organismului ei și a așezămintelor ei din parohii, precum și sprijin moral, pentru întărirea religiosității și moralității în popor.

Să vă iubiți unii pe alții, căci iubirea zidește, iară ura darfă; și noi de zidire, de întărire avem lipsă. La dragostea și bunăînțelegerea frățească să se adaugă și să se întărească dragostea voastră cătră pământul strămoșesc, în care am văzut lumina zilei și care ne hrănește, și pentru care înaintașii noștri au avut să sufere atât de mult, și în care ne vom întoarce când va voi Dumnezeu. Orice vom face și orice vom lucra, bunele intențiuni, bunul gând și dragostea frățească să ne conducă întru apărarea și înălțarea pământului strămoșesc. Dragostea noastră față de Biserică, față de aproapele și față de pământul strămoșesc se va dovedi și prin aceea, dacă vom sprijini pe economii, pe măestrii și negustorii noștri, ca banul trudit al nostru să ajungă la ai noștri, ca să poată purta lupta cu concurența altora, ca astfel acest ban al nostru, întărind pe economii, măestrii și negustorii noștri, să se poată dela aceștia întoarce la sprijinirea Bisericii și a neamului nostru de o parte, iară de altă parte, ca să poată ocupa și ai noștri, și prin ei noi, loc de frunte în satele și orașele noastre, între măestri și negustori.

Le zic toate acestea, iubiții mei, pentru ca să reîmprospătez virtuțile străbune ale poporului nostru, cari, sum convins, că viează și sunt înrădăcinate și în inimile voastre, față de încercările vrăjmașești ale aceloră, cari voiesc să introducă desbinarea, răceala, nepăsarea sau indiferentismul, dacă nu înstrăinarea și ura față de Biserică, de neam și pământul strămoșesc, cari ni-au fost, sunt și vor fi cele mai înalte și prețioase bunuri ale noastre pe acest pământ.

Iubiții mei! Ca Arhipăstorul vostru, stând sub influința tainei celei mari, necuprinsă

de mintea omenească, a Întrupării Fiului lui Dumnezeu, a Mântuitorului nostru Iisus Christos, promis de Însuși Dumnezeu și prevestit în decursul timpurilor prin prorocii însuflați de Dumnezeu, am ținut să vă vorbesc cele de până aci. Scopul cuvintelor mele, pe cari cu ajutorul lui Dumnezeu vi-le adresez, este asigurarea fericirii voastre vremelnice și vecinice. Și cuvintele mele sunt izvorite din dragostea ce o am către voi, cari îmi sunteți încredințați de Dumnezeu pentru păstorire duhovnicească, bineștiind, de altcum, că va veni timpul, când *Arhiepiscopul* Arhiepiscopilor îmi va cere seamă despre păstorirea oilor Sale, pe cari mi-le-a încredințat. Deschide-ți-vă inimile voastre, iubii mei, și primiți cuvintele mele arhieresti și urmați lor, căci nu vă este spre stricăciune, ci spre folos duhovnicesc, întru cât privește viața viitoare, și întru folos vremelnice, întru cât privesc viața aceasta de pe pământ.

Cu acestea rog pe bunul Dumnezeu, ca să reverse din belșug darurile Sale asupra voastră, luându-vă sub scutul Său atotputernic, întru ajungerea fericirii vremelnice și vecinice! Amin!

Pe lângă împărtășirea binecuvântărilor arhieresti, sum  
Al Vostru tuturor

Caransebeș, în reședința Noastră episcopescă la sărbătorile Nașterii Domnului nostru Iisus Christos, anul Domnului 1925, iară al arhipăstoriei Noastre al șaselea.

Cu dragoste părintească

*Dr. Iosif Traian Badescu*  
Episcop

## STAULUL ȘI PĂSTORII.

Isus s'a născut într'un staul.

Un staul nu este porticul drăgălaș și delicat, pe care pictorii creștini, jenați de culcușul murdar și sărăcăcios în care se odihnea Dumnezeu lor, l-au ridicat Fiului lui David; el nu este ieslea de ghips, pe care și-o închipuește astăzi fantazia negustorilor de statuete, ieslea curată, într'o desăvârșită rândueală, cu asinul și boul într'o atitudine de evlavie, cu îngerii fluturând deasupra acoperișului o flamură și cu cele două șiruri simetric îngenunchiate de regi în mantale și păstori cu glugi. Ieslea poate fi visul fraților din mănăstire, podoaba preoților, jucăria de Crăciun a copiilor, *vaticinato ostello* a lui Manzoni, dar nici într'un caz staulul, în care s'a născut Isus.

Staulul este adăpostul vitelor, închisoarea dobitoacelor, care muncesc pentru om. Vechiul și sărăcăciosul staul din țara lui Isus n'are nici stâlpi nici capiteluri; el nu se poate compara cu luxul grajdurilor noastre; nu-i coliba drăgălașă din zilele de Crăciun. El n'are altceva decât patru ziduri, o pardoseală murdară, acoperișul de bârne și țigla; e întunecat; miroase-a vită; nimic nu-i curat înlăuntru decât numai ieslea, unde stăpânul pregătește nutrețul.

Ierburile livezilor — fragede în diminețile limpezi, ondulate la bătaia vântului, însoțite, umede — fură cosite; tulpinele ierbii, înalte și delicate, căzură sub coasă, cu florile deschise, albe, albastre, galbene, roșii.

Totul se ofili, se uscă, luă culoarea gălbue a fânului; și boii traseră la adăpost trupul mort al primăverii.

Și iată că ierburile și florile, uscate dar totdeauna parfumate, au ajuns acum în iesle, pentru hrana dobitoacelor roabe, care, încet, își mișcă buzele lor mari și negre, transformând câmpul înflorit într'un gunoi umed.

Așa este, în realitate, staulul unde a venit Isus în lume. Locul cel mai murdar fu primul sălaș al singurei Ființi curate născută dintr'o femeie. Fiul Omului, care avea să fie sfâșiat de fiare cu numele de om, avu ca cel dintâi leagăn ieslea, în care animalele sfărâmă cu dinții minunatele flori primăvăratice,

Și aceasta n'a fost din întâmplare: oare nu este și pământul un imens staul, în care omul inghite și mistue? Lucrurile cele mai frumoase, cele mai curate, cele mai divine, nu le transformă în gunoiu o alchimie drăcească? Da, un morman de gunoi, în care apoi omul se culcă, și asta înseamnă, în limbajul omenesc, „a te bucura de viață.“

Intr'o astfel de lume, cocioabă desgustătoare, ale cărei ornamente nu sunt în stare să-i ascundă murdăria, a venit Isus, într'o noapte născându-se dintr'o fecioară fără prihană, înarmată numai cu nevinovăția.

\* \* \*

Dela staul, trecem la păstori.

Chiar dacă îngerul n'ar fi binevestit nașterea cea prea minunată, ei tot ar fi alergat în staul, ca să vadă pe fiul necunoscutului.

Păstorii trăesc în singurătate, streini de lumea mai

depărtată și de plăcerile ei; și cel mai însemnat eveniment petrecut în vecinătatea lor îi mișcă. Ei păzeau turmele în noaptea cea lungă a solstițiului, când fură emoționați de lumină și cutremurați de cuvintele îngerului.

Și-a fost destul, ca ei să descopere, în amurgul staulului, o femeie tânără și frumoasă contemplându-și în tăcere pe fiul său, — și să vadă copilul cu trupul delicat, cu ochisorii gata să se deschidă și cu gurița, care încă nu supsesse, pentru ca inima lor să se și înduioșeze. O naștere, nașterea unui om nou, un suflet intrupat de câteva clipe, care vine să sufere cu celălalte suflete, este o taină așa de dureroasă, încât deșteaptă mila celor simpli. Și pentru acești oameni înștiințați de Cel de sus, copilul, pe care-l priveau, nu era un nou născut asemenea celorlalți, ci acela pe care neamul lor îl așteaptă în dureri, de mii de ani.

Și păstorii dăruiră puținul pe care-l aveau, acel puțin care face așa de mult, când este dăruit din dragoste; aduseră deci ofrandele albe ale vieții de păstori: lapte, brânză, lână, mielul. Și astăzi încă în munții noștri, unde se mai păstrează ultimele urme ale fraternității celor de demult, cum a născut o femeie, se adună împrejurul ei surorile, ficele, soțiile păstorilor megieși. Fiecare își aduce darul său: câteva ouă proaspete, un ulcior cu lapte abea muls și încă căldicel, brânză de curând prinsă, o puiculiță pentru supă lăuzii. O ființă a venit în lume, un plâns nou a început; darurile făcute mamei au înțelesul unei mângâieri.

Păstorii de demult erau săraci și nu desprețuiau pe cei năcăjiți; nevinovați ca copiii, lor li-era drag să-i privească. Ei erau ieșiți dintr'un popor ce se trăgea din păstorul din Ur și fusese liberat de păstorul din Madian. Cei dintâi regi ai săi, Saul și David, fură păstori de turme înainte de a fi păstori de popoare. Dar păstorii din Betleem nu-și făceau din asta o fală. Un sărac sei născuse în mijlocul lor: ei îl priviau cu dragoste și-i dăruiau tot cu dragoste bogățiile lor sărăcăcioase. El știa, că acest copil născut sărac și umilit în sărăcia și umilința poporului trebuia să fie răscumpărătorul celor umiliți — a acelor oameni cu bună voință, pentru care îngerul zisese: *Pace pe pământ.*

Regele necunoscut, vagabondul Ulysse, nicăiri n'a fost primit cu atâta sărbătorire ca în coliba lui Eume<sup>1)</sup>. Dar Ulysse se întorcea la căminul său din Ithaca să se răzbune și să-și omoare vrăjmașii. Iisus însă se naștea să osândească răzburarea și să propoveduiască iertarea. De aceea adorațiunea păstorilor din Betleem a făcut să se uite dragostea primitoare a păstorului din Ithaca.

(„Renașterea“).

Traducere liberă după Papini de  
**Pr. Gh. I. Ghia**

<sup>1)</sup> Păstorul turmelor lui Ulysse. La întoarcerea acestuia, Eume l-a recunoscut, l-a primit bine în coliba sa și apoi l-a ajutat să-și ucidă vrăjmașii. *Nota traducătorului.*

## ȘTIRI

*Dorim tuturor colaboratorilor, abonaților și prietenilor foii noastre: Sărbători fericite!*

**Preoți distinși.** P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif a binevoit a distinge cu brâu roșu pe preoții: Alexandru Blașiu, adm. paroh în Șușca și Filip Pop, profesor la liceul „Traian Doda“ din loc și profesor prov. de cântarea bisericească și tipic la Institutul nostru teologic diecezan.

Felicitările noastre!

**Ilie Gherban**, cucernicul preot al parohiei noastre din Sîrbova, a adormit în domnul în ziua de 4 Decembrie a. c., în al 67-lea an al etății și al 46-lea an al preoției sale cinștite.

Odihnească în pace!

**Dar majestatic.** Prin mijlocirea Ministerului Cultelor și Artelor, de sfințele sărbători ale Crăciunului, s'a pus la dispoziția Prea Sfinției Sale Dlui Episcop diecezan Dr Iosif Traian Badescu, din partea Casei Majestății Sale Regelui, suma de 3000 (Trei mii) Lei, spre a fi distribuită populațiunii lipsite din eparhia noastră ca dar majestatic, pentru care dar Prea Sfinția Sa a exprimat adânc simțita sa mulțumită.

**O dispoziție înțeleaptă.** Ca o întregire a regulamentului referitor la aplicarea legii pentru reglementarea repausului duminică, Ministerul muncii, cooperăției și asigurărilor sociale, a dat la 28 Noembrie a. c., un ordin circular, prin care se dispune, că „în comunele rurale din Ardeal, Banat și Bucovina cărciumile vor rămânea închise toată ziua în timpul Duminicilor și sărbătorilor legale statornicite prin lege“. Intre motivele cari au determinat ministerul să vină cu această bună măsură se înșiră dispozițiile anterioare ale celor mai multe prefecturi dela noi și „efectele îmbucurătoare ale aplicării acelor dispoziții pentru sănătatea și moralitatea publică“, precum și intervențiile număroase și repetate ale diferitelor asociații și societăți pe temperanță.

## CONCURSE.

Prin aceasta se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru îndeplinirea parohiei vacante de clasa II-a din Răcăjdia, protopresbitatul Bisericii-albe, rămasă vacantă în urma decedării preotului Cornel Mircea.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 28 jug. pământ arător.
2. Stola uzitată.

Nefiind casă parohială, alegândul preot se va îngriji de locuință.

Darea după pământ o plătește alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs, adresate Comitetului parohial din Răcăjdia, P. O. Oficiu protopresbiteral în Răcăjdia, în termen concursual, având dâșii a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică ori sârbătoare, cu opt zile înainte de alegere, cu apobarea protopresbiterului tractual, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare, tipic și oratorie.

Dat în ședința Comitetului parohial ort. rom. din Răcăjdia, ținută la 26 Octomvrie 1925.

**Nicolaie Goian** m. p.

președ. com. par.

In conțelegere cu mine: **Alexandru Munteanu** m. p.,  
protopresbiter.

Nr. 4901 B. ex. 1924.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddtó 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din șed. cons. ținută la 25 Noemvrie 1925.

3—3

Episcopul diecezan:

**Dr. Iosif Tr. Badescu** m. p.

\* \* \*

Pe baza ordinului consistorial ddtó 1 Septemv. 1925 Nr. 5501 B. ex. 1925, se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. II-a din Denta, protopresb. Ciacova, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

#### Emolumente

1. Una sesiune parohială constatătoare din 36 jug. și 400 □, pentru care alesul preot va plăti dările.

2. Stola și birul uzitat.

3. Alesul preot are a se îngriji singur de locuință până când se va zidi casa parohială proiectată.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta petițiunile de concurs prin oficiul protopresbiteral din Ciacova și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila încunoștiințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua de alegere.

Denta, din ședința comitetului parohial, ținută la 11 Octomvrie 1925.

**Ștefan Bocșan** m. p.

președ. com. par.

**Vasilie Stoica** m. p.

not. com. par.

In conțelegere cu protopresbiterul tractual **Augustin Ghilezan**.

3—3

Prin aceasta se publică concurs pentru postul de capelan temporal, cu dreptul de succesiune, pe lângă veteranul preot Simeon Ciulin, din parohia de clasa II-a din Răcăjdia, protopresbiteratul Bisericii-albe.

#### Emolumentele:

1.  $\frac{1}{2}$  din sesiunea parohială de 30 jug. — dela Überland 8 (opt) jug. și 2 (două) jug. dela Gaiul-Encii, — conform declarației preotului veteran, acceptată și de comitet.

2.  $\frac{1}{8}$  din stola uzitată.

De locuință se va îngriji alesul capelan.

Dările le va plăti capelanul ales, în proporția venitelor de mai sus.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs, adresate Comitetului parohial din Răcăjdia, P. O. Oficiu protopresbiteral în Răcăjdia, în termen concursual, având dâșii a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu opt zile înainte de alegere, cu aprobarea protopresbiterului tractual, pentru a-și arăta aptitudinile în cântare, tipic și oratorie.

Se observă, că cei veniți din alte dieceze se vor admite la concurs numai cu aprobarea în scris dela P. S. S. D-I Episcop diecezan din Caransebeș.

Dat în ședința comitetului parohial ort.-rom. din Răcăjdia, ținut la 26 Octomvrie 1925.

**Nicolaie Goian** m. p.

președ. com. par.

In conțelegere cu mine: **Alexandru Munteanu** m. p.,  
protopresbiter.

**Gheorghe Guga**

not. com. par.

2—3

\* \* \*

În urma ordinului consistorial Nr. 2141 B. ex 1925 din 1 Iulie 1925 se publică concurs pentru parohia de cl. I din Dognecea, rămasă vacantă pe urma morții decedatului paroh George L. Bălean, cu următoarele emolumente:

1. 4 jug. pământ arabil cl. I.

2. De la U. D. R. 800 lei lunar și accesoriile re-tractabile.

3. De la U. D. R. 40 m. steri lemne.

4. Nou alesul preot va avea locuință în casa sf. biserici, constatătoare din două camere, o anticameră, o bucătărie, și o cameră de bucate.

Doritorii cari doresc a ocupa acest post să-și înainteze petițiile de concurs P. O. Oficiu protopresbiteral din Bocșa-montană, având a se prezenta în comună în una din Dumineci sau sârbători, spre a-și arăta desteritatea în oratorie, cântarea bisericască dar nici de cum în ziua alegerii.

Dognecea, la 9 August 1925.

**Petru Muntean Nicolae** m. p.

președ. com. par.

2—3

**Nicolae Muntean Bădeți** m. p.

not. com. par.

In conțelegere cu mine, **Mihail Gașpar** protopresb. m. p.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistoriu diecezan ddo 22 Iunie 1925 Nr. 1983 B., se escrie concurs pentru ocuparea postului de preot pentru parohia I-a de cl. II-a din *Voivodinți*, tractul Vârșetului (Iugoslavia), cu termen de 30 zile dela prima publicare.

## Emolumente:

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 30 jughere cadastrale.

2. Stola și venitele uzitate.

3. Pentru scripturistică primește 100 Dinari.

Doritorii de-a ocupa acest post să-și trimită recusele instruate conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din Voivodinți, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din Vârșet. — Tot odată sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în oratorie, tipic și cântare, — însă numai pe lângă prealabila încuștințare a Prea Onoratului Domn protopresbiter.

**Gavrilă Țera**

preș. com. paroh.

**Ilie Prodea**

not. com. par.

In conțelegere cu mine: *Traian Oprea* m. p., protopresb.

Nr. 4492 B. ex 1925.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din §. 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B., ridicat și la valoare de conclud. sinodal eparhial cu concludul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii proțești.

Caransebeș, din șed. cons. ținută la 25 Octombrie 1925.

2-3

Episcopul diecezan:

**Dr. Iosif Tr. Badescu** m. p.

Nr. 436 execuțional 1925.

## Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor a judecătorei de ocol din Caransebeș, în senzul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881: și în senzul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătorei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 1346/1925 efectuată fiindu-se execuțiunea la 16 Septembrie 1923 în favorul următorului „Severineana” S. c. p. a. reprez. prin advocatul Dr. Nicolae Ionescu contra următorului pentru suma de 10000 Lei — bani capital și acces. mișcătoare cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 20000 Lei — bani și anume: 1 căzan de aramă, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 4169/27 1925 G. a Judecătorei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretenziunii de 10000 Lei — bani capital, cu 6% interese din 11 Martie 1925 și spesele de 2703 Lei 50 bani staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație pe ziua de 28-lea Decembrie 1925 la orele 4 p. m. în comuna Marga la locuința executorului și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus în senzul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necezar și sub prețul de strigare.

Întrucât mișcătoarele licitande sau cuprinse și supracuprinse din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației în senzul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1-lea Decembrie 1925.

**Mihail Guran**

executor jud. de ocol.

Berea proaspătă

## Record-Specială

această bere puternică, galbănă de înaltă gradăție, produsul

## Fabricei de Bere Timișoreană S. A.

se primește pretutindeni unde se pune temei pe calitate adevărată proeminentă. — Se pune în consumație în sticle numai ea umplere originală a fabricii, în ajustare deosebită și prevăzută cu această etichetă.



REGALIA

Depout principal

**Bere**

**Record Specială**

**Timișoara**

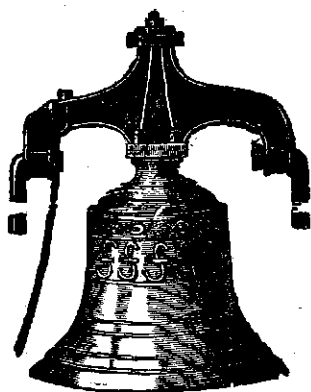
La Văd. Carol Diemer, Caransebeș

**AVIZ!****AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma  
**INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“**

**„C. ZISDA & COMP“.**

O turnătorie pentru aramă și metal special ca fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Bruckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teacuri pentru ceară (*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.



Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și  
**cu prețuri foarte eftine.**

**Imbrăcați-Vă**

numai la croitoria

**Bugariu & Schill**

Caransebeș, Strada Lugoșului

Atelier modern

pentru confecționarea hainelor bărbătești, Confecționează reverenzi pentru domnii preoți și tot felul de haine civile după cel mai nou fason.

**Serviciu prompt și real.**

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.

In editura Tipografiei și Librăriei Diecezane a apărut cartea de

**RUGĂCIUNI**

de Dr.  
**PETRU BARBU**

în  
 ediția  
 V-a.

Prețul broșat  
 ○○ Lei 20. ○○

Tipografia și Librăria Diecezană.